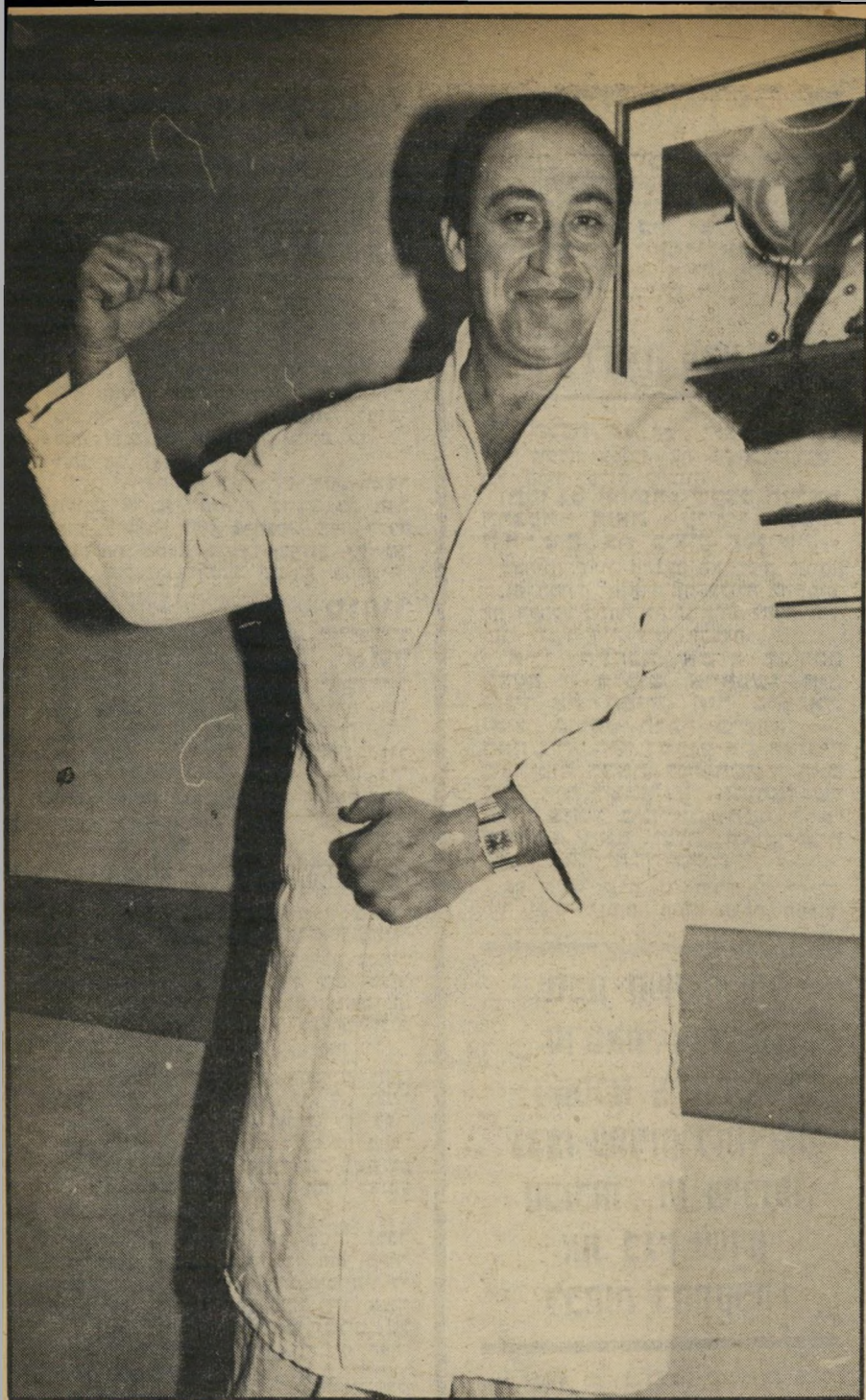




פולי כפי שצולם בבית החולים "בילינסון"
לוקח הכל ללב

אמר השבוע פולי. "היחס כאן יוצא מן הכלל. ואני לא מדבר עלי, שאני איש מפורסם. אני רואה איך מתייחסים כאן לחולים אחרים ואני מתרגש. ראיתי במו עיני איך הצילו כאן, ובפירוש הצילו, ארבעה אנשים שהיו כבר בעולם הבא. אני ראיתי באיזו מסירות החזירו אותם לחיים."

בלי

פרוטקציה

פולי אינו מפסיק להלל ולשבח את הצוות במחלקה. הוא אומר שהם עושים מעל ומעבר כדי לעזור לאנשים, והכל בצורה אנושית ולא כדי לצאת ידי חובה.

אבל בכל זאת, ישנם כמה דברים המטרידים אותו. "האוכל כאן זועה. מין אוכל תפל של בית-חולים. אני לא מסוגל לאכול אותו." התלונן. חברים הבאים לבקר אותו דואגים להביא לו סטייקים ומאכלים ביתיים. כדי לשפר את מצב רוחו. והחברים באים בהמוניהם, ממליאים את הדרו הקטן ועושים שם חגיגות.

השבוע ביקר את פולי חנן גולדבלט. חנן הוא חבר ותיק של פולי. עוד מהתקופה שלמדו יחד בתיכון בכפר-הירוק. הם נחשבו לליצים של בית-הספר. אחר-כך התגייסו ביחד לצבא והלכו לנח"ל. פולי היה בטוח שכשיגמור את הצבא, יקים מושב ויהיה חקלאי. החקלאות תמיד קסמה לו. חנן, לעומתו, רצה ללכת ללהקה הנח"ל. פולי הגיע איתו לבחינות ללהקה, כוון לעזור לו, ושם הם ביצעו יחד מערכון עממי על דוקטור בקיבוץ. לבסוף רצו את פולי להקה ואת חנן לא קיבלו. פולי התנה את ביאו בכך שיקחו גם את חנן. וכך מצאו שניהם את עצמם בלהקה הנח"ל. מאז המשיך פולי לתרנגולים ולגושש החיזור. חנן המשיך בדרכו, אבל השניים נשארו חברים טובים לאורך כל השנים.

השבוע, כשביקר אותו חנן בבית-החולים, הוא הצחק את כולם עד דמעות. רעש הצחוק היה כליכך חזק. עד שהגיעה אחות וביקשה שקט.

פולי אינו מפסיק לשעשע את הצוות במחלקה. הוא התחבב מייד על כולם עד כדי כך, שהרופאים עושים את ישיביו תיהם בחדרו, כדי שיהיה קצת בידור. כל הצוות מסכים שפולי הוא חולה נוח ביותר. אין לו שום דרישות מיוחדות והוא אינו מנדנד להם. הם אוהבים אותו וכמעט לא רוצים לתת לו ללכת משם. הוא מחכה כבר כמה ימים לבדיקה האחרונה שאותה הוא צריך לעבור. והי בדיקת איזוטופים, שבה מוריקים לגוף

אבל אז הגיע הרופא ואישר שאכן מ"אשפוזים. היא לא תיארר לעצמה ש"דובר במחלקה לטיפול נמרץ. רק המח"ר שבה על מחלקה זו הכניסה אותה לפחד.

אישי

ליתר ביטחון

ידועש ופולי נשואים מזה שמונה שנים. יש להם שני ילדים. איתמר ויעל בת ה-5. שוש נמצאת בחדר ה"רביעי להריונה, ומצפה לילד שלישי.

במצב זה, של הריון מתקדם, התחילה שוש להתרוצץ בין שתי מחלקות בבית החולים, בין בנה ובעלה. היא לקחה ב"ר תיים חופשה מעבודתה כאשר יחסי-ציי בור, והתמסרה לטיפול בחולים שלה. כי שעל יעל הקטנה משגיחה הסבתא. אמו של פולי, המתגוררת בתל-אביב. כעבור ימים ספורים שוחרר איתמר, והשבוע כבר חזר לבית-הספר. אך פולי נשאר עדיין במחלקה לטיפול נמרץ.

השמועות עשו להן מיד כנפיים, וכולם דיברו על התקפי-הלב שעבר פולי. איש לא האמין שפולי שוכב שבוע במחלקה לטיפול נמרץ סתם כך. אנשים דיברו על זה שפולי מחובר למוניטורים ואינר פוזיות, אמרו שמצבו לא טוב, לחשו ר בחשו בעניין בלי סוף. כולם רצו לדעת מה קרה לפולי.

מסתבר שלפולי היה מה שהרופאים מכנים "דופק לא סדיר". מצב שאליו מגיעים לרוב בגלל התרגשות יתר. אין זה דבר נדיר, ובדרך-כלל חולף אחרי זמן קצר. בגלל התרגשותו הרבה של פולי ביום הניתוח של בנו, נשאר במצב זה של דופק לא סדיר, והחליטו לאשר פו אותו, ליתר ביטחון, כדי שיעבור סידרת בדיקות.

אחרי כמה ימים של התרגשות, כשהוא מחובר למוניטור, נראה השבוע פולי עליו ומאושש. הוא עדיין נמצא במחלקה ל-טיפול נמרץ, אך מצבו השתפר והוא מרגיש בריא לגמרי. הוא מסתובב במחלקה הקטנה, כשהוא לבוש בפיג'מה תכ"ל של בית-החולים, וחלוק מפוספס. הוא במצב-רוח טוב ומצחק את הרופאים ו"האחיות."

המחלקה לטיפול נמרץ היא מחלקה קטנה. בת תשעה חדרים. כל חולה שוכב בחדר פרטי, כשעל הכל מפקחת מערכת בקרה, המורכבת משורת מוניטורים, ה"בודקים את פעילות הלב אצל החולים. שקט מוחלט שורר והרופאים והאחיות הולכים כאילו על קצות האצבעות כדי לא להטריד את החולים. וילונות חולים מכסים את החלונות בחדרים, והאווירה היא ביתית ונינוחה.

"זה כמו שמורת טבע, המקום הזה."

חומר רדיואקטיבי, הנושא מיטען חשמלי, ואז אפשר להקרין על מסך טלוויזיה ו"לראות בדיוק את פעולת הלב. זוהי בדיקה שיגרתית, אומרים הרופאים, והיא חלק מסידרת בדיקות שעושים לחולים שיש חשש לליבם. פולי חיכה לבדיקה כמה ימים, פשוט מכיוון שיש תור גדול, והוא בשום אופן לא רצה שיעשו לו פרוטקציות ויכניסו אותו מחוץ לתור לפני חולים אחרים.

הרופאים רצו לשחרר אותו ביום ה"חמישי הביתה. עד שיגיע תורו לבדיקה, אך שוש ופולי החליטו כי מוטב שיש"אר בבית-החולים ויגמור את כל הבדיקות, ורק אז יחזור סופית הביתה. בבית שכב עד יום הראשון השבוע איתמר, שעבר ניתוח, ונידנד לאימו. הם חשבו שבבית-החולים יהיה לפולי יותר שקט מאשר בבית עם שני הילדים. הם גם לא רצו שפולי יעבור משבר נוסף כש"יצטרך להכנס שוב לבית-החולים, והע"דיפו שהכל יגמר בפעם אחת, אפילו אם יארך עוד כמה ימים.

למרות זאת סובל פולי משיעמום. עד כדי כך, שהוא ביקש מחבריו שיביאו לו קצת חבורות של פלייבוי. החברים נדהמו. פולי ידוע כאיש רציני ביותר בחייו הפ"רטיים. הוא תמיד קורא סיפרי פילוסופיה וספרים רציניים. מעולם לא קרא פלייבוי. אבל הפעם חשב, שדווקא ירחון זה יוציא אותו קצת מהשיגרה, וישפר את מצב רוחו.

גם להקת הגוש החיזור לא סבלה במיוחד ממחלתו של פולי. בחדשים האחרונים מופיעה הלהקה רק שמונה הופעות בחור"דש, ובינתיים בוטלה רק הופעה אחת. ב"היכל החברות.

בימים הקרובים עשוי פולי להשתחרר מבית-החולים ולשוב הביתה ולהופעות.



איתמר, שוש, יעל וישראל פוליאקוב

הלוואי שהיה לי מיקצוץ שלא הייתי צריך לצאת מהבית בגללו"